

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Mikó Péter ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Turai Tünde ügyvéd által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fejér Megyei Bíróság 2007. január 31-én kelt G.40.090/2006/11. számú ítélete ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla az alperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 274.920 (kettőszázhetvennégyezer-kilencszázhusz) forint le nem rótt jogorvoslati illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... Kft. megrendelőként, az alperes vállalkozóként 2003. április 25-én vállalkozási szerződést kötött a ...i ... Hotel rekonstrukciós és bővítési munkálatai során a régi és új épület tetőszerkezeti és tetőfedési-csatornázási munkái komplett kivitelezésére, bruttó 25.000.000 forint átalánydíj ellenében.

Az alperes 2003. április 25-én kelt vállalkozási szerződésben megrendelte a felperestől a tetőfedési-csatornázási munka komplett kivitelezését, bruttó 7.378.382 forint átalánydíj ellenében. A szerződésben rögzítették, hogy a felperes részszámla, illetve végszámla kiállítására jogosult, melynek alapja a mindkét szerződő fél által aláírt teljesítést igazoló jegyzőkönyv, a számla a kézhezvételtől számított 30 banki napon belül kerül kiegyenlítésre. A garanciális igények biztosítására rögzítették, hogy az alperes a szerződéses összeg 5 %-át a generál átadás-átvétel lezárásától számított 1 évig, illetve a 2 éves szavatossági felülvizsgálat lezárásáig visszatarthatja.

A felperes a kivitelezést elvégezte, melynek során pótmunkák is szükségessé váltak. A peres felek a szerződés szerinti tetőbádorgozási munka elvégzéséről 2003. június 24-én, a pótmunkák elvégzéséről 2003. szeptember 10-én vettek fel teljesítést igazoló jegyzőkönyvet; az előbbi bruttó 5.099.772 forint, az utóbbi 1.091.097 forint vállalkozói díj számlázására jogosította fel a felperest, aki ennek megfelelően állította ki a számláit. Az alperes 2003. októberében 2.187.466 forint kifizetést teljesített.

Figyelemmel arra, hogy a ... Kft. részéről az alperesnek járó vállalkozói díj is csak részben került kiegyenlítésre, 2004. júniusában a peres felek tárgyalást folytattak arról, hogy az alperesnek addig kifizetett vállalkozói díj arányának feleljen meg a felperes felé történő kifizetés; megállapodásuk szerint az azonos (62 %-os) arány további 1.700.000 forint kifizetésével teljesül, melyből az alperes 2004. augusztusában 895.782 forintot fizetett meg.

Az alperes 2004. november 19-én felszámolási eljárást kezdeményezett a ... Kft.-vel szemben, a kérelmével kapcsolatos eljárás azonban megszüntetésre került, tekintve, hogy más hitelezői kérelem alapján az adós felszámolását fizetéseképtelenség miatt korábban már jogerősen elrendelték. Az adós felszámolója az alperes hitelezői igénybejelentésére 2005. december 27-i levelében közölte, hogy 10.861.976 forintos követelését elismeri, de az várhatóan - fedezet hiányában - nem térül meg, így behajthatatlan követelésnek minősül.

A felperes 2005. december 6-án és december 20-án kelt levelében felszólította az alperest 5.295.087 forint vállalkozói díjtartozás megfizetésére, eredménytelenül, az alperes 2005. december 8-án megállapodás-tervezetet készített a tartozás rendezésére, melyet a felperes nem fogadott el.

A felperes 2006. augusztus 31-én beérkezett kereseti kérelmet terjesztett elő, melyben kérte kötelezni az alperest vállalkozói díjtartozás jogcímén 5.295.087 forint, ebből 4.203.990 után 2003. július 25-től, 1.091.097 forint után 2003. november 11-

től járó késedelmi kamat megfizetésére, a per során kereseti kérelme tőkeösszegét 5.386.231 forintra felemelte. Arra hivatkozott, hogy a 2003. április 25-i szerződés szerinti, és a szükségessé vált pótmunkákat - teljesítést igazoló jegyzőkönyvekkel bizonyítottan - elvégezte, azonban a szerződés alapján járó bruttó 7.378.382 forint vállalkozási díjból és bruttó 1.091.097 forint pótmunka díjból az alperes csak 2.187.466 forintot, valamint 895.782 forintot teljesített. A tartozás összegének megjelölésekor arra is hivatkozott, hogy a szerződés szerinti 5 %-os jóteljesítési garancia visszatartására előírt határidő eltelt.

Az alperes érdemi ellenkérelmében 804.218 forint vállalkozói díjkövetelést elismert, ezt meghaladóan - jogalap hiányában - a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, a felperes tisztában volt azzal, hogy az alperesnek járó vállalkozói díj is csak részben került kiegyenlítésre, ezért állapodtak meg a veszteség azonos arányú viselésében; az alperes 1.700.000 forint megfizetését vállalta, melyből 895.782 forintot teljesített, így csak az általa elismert 804.218 forint tartozása maradt fenn. Ezt meghaladóan - a felperes joglemondása okán - további fizetési kötelezettség nem terheli.

Az elsőfokú bíróság 2007. január 31. napján kelt G.40.090/2006/11. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.386.231 forintot, valamint 3.999.999 forint után 2003. július 25-től 2004. július 14. napjáig évi 11 %, 2004. július 15. napjától 2004. december 31-ig 4.295.134 forint után 11 %, 2005. január 1. napjától ezen összeg után a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, valamint 1.050.181 forint után 2003. november 11-től 2004. július 14-ig évi 11 %, 1.091.097 forint után 2004. július 15. napjától 2004. december 31. napjáig évi 11 %, 2005. január 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, valamint 323.174 forint perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 323.174 forint illetéket.

Ítélete indokolásában megállapította, hogy a peres felek között 2003. április 25-én a Ptk. 389. §-a szerinti vállalkozási szerződés jött létre, melynek szerződés szerinti minőségben és határidőben történő felperesi teljesítését a 2003. június 24-i, teljesítést igazoló jegyzőkönyv bizonyítja. Tekintve, hogy az alperes a 7.378.382 forint vállalkozói díjból 2.187.466 forintot, valamint 895.782 forintot fizetett meg, 4.295.134 forint a vállalkozói díjtartozása, továbbá nem volt vitás, hogy a felperes részéről 1.091.097 forint ellenértékű pótmunka elvégzésére is sor került. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a vállalkozási szerződés 4. pontja szerint - mely vonatkozott a pótmunka végzésre is - a szerződéses összeg 5 %-a volt visszatartható a generál műszaki átadás-átvétel lezárásától számított egy évig, 2003. július 14-ig, ezen időponttól az alperes nem volt jogosult visszatartásra. Ebből következően a felperest - szerződés szerinti és pótmunkadíj címén - mindösszesen 5.386.231 forint tőkeösszeg illeti meg, melyből a jótállási garancia kikötés alkalmazásával 3.999.999 forint után 2003. július 25-től, 1.050.181 után 2003. november 11-től 2004. július 14-ig terheli az alperest a törvényes mértékű késedelmi kamatfizetési kötelezettség, 4.295.134 forint, valamint 1.091.097 forint

után pedig 2004. július 15-től 2004. december 31-ig a törvényes mértékű évi 11 %-os, 2005. január 1-től pedig a kifizetésig a módosult Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamat jár.

Az elsőfokú bíróság az alperes felperesi joglemondásra alapított védekezését a Ptk. 207. § (1), (3) bekezdése alapján nem fogadta el; álláspontja szerint az e körben 10/10. sorszám alatt csatolt okirat nem támasztja alá, hogy a felperes a jövőre nézve lemondott volna az őt illető vállalkozói díjról 1.700.000 forint megfizetése ellenében. Az okiratban foglaltakat akként értelmezte, hogy a felek az addig kifizetett vállalkozói díj arányos (62-62 %-os arányú) elosztásában állapodtak meg, ennek alapján járt a felperesnek az addig kifizetett vállalkozói díjból további 1.700.000 forint. A lefolytatott tanúbizonyítás eredménye; ... tanúvallomása, valamint az alperes ügyvezetőjének személyes előadása is azt támasztotta alá, hogy a befolyt, az alperes megrendelőjétől kapott összegre vonatkozott a megállapodásuk, és nem volt kizárt a ... Kft. jövőbeni teljesítése, melyhez érdekük fűződött. Emellett a 2003. április 25-i szerződéssel a felperes kizárólag az alperessel került jogviszonyba, így a ... Kft. és az alperes közötti elszámolási probléma - a felek külön megállapodása hiányában - a felperes felé történő teljesítésre nem hatott ki.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatását, az általa elismert 804.218 forint és járulékai követelést meghaladóan a kereset elutasítását kérte, az ítéletet védekezése elutasítása okán vitatta. Változatlanul arra hivatkozott, a felperes tudomással bírt arról, hogy a ... Kft. a fizetési kötelezettségének többszöri felszólítás ellenére sem tett eleget, a fővállalkozóval történt egyeztetésről a felperes minden alkalommal tájékoztatást kapott, mindketten tudtak arról, hogy beleestek a vállalkozói körbetartozásba, együtt intézkedtek a felszámolási eljárás iránt. Azzal is tisztában voltak, hogy amennyiben a ... Kft. nem fizet, az alperes sem tud teljesíteni a felperesnek, ezért került sor 2004. júniusában azon megállapodás megkötésére, hogy milyen arányban részesültek a szerződés megkötésekor a vállalkozói díjból, olyan arányban fogják viselni a veszteségeket is. Erre vonatkozó ajánlatot a felperes tett az alperes felé, ajánlata szerint további 1.700.000 forint járt neki, ugyanis ez esetben azonos; 62-62 %-os a kifizetés, illetőleg a veszteség. Amennyiben a felperes nem mondott volna le a jövőben esedékes díjáról, nem százalékos arányt számolt volna, hanem az őt még megillető teljes követelést tüntette volna fel.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Ptk. 207. § (1), (4) bekezdésében foglaltak alapján, a lefolytatott bizonyítás eredménye helytálló figyelembevételével állapította meg, hogy a felperes által 2004. júniusában elkészített okirat nem tartalmazott lemondást a jövőben esedékes vállalkozói díjról, az kizárólag az addig kifizetett vállalkozói díj arányos elosztására vonatkozott. Az alperes védekezését cáfolja az alperesi ügyvezető, ... 2005. december 8-i megállapodás-tervezete, ezen okirat elkészítése azt igazolja, hogy 2004. júniusában joglemondás a felperes részéről nem történt. Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, az alperes ügyvezetőjének, ...nak és ...nak a tanúvallomásából is az

állapítható meg, hogy a 2004. júniusi okirat a befolyt összeg arányos megosztására vonatkozott, ezen időpontban nem volt kizárt a ... Kft. jövőbeni teljesítése, így nem állt érdekében a felperesnek a joglemondás, maga az alperes is bízott a további kifizetésben.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az alperest 804.218 forint tőketartozás és járulékai erejéig marasztaló rendelkezése tekintetében nem érintette, figyelemmel arra, hogy az ítélet e körben a Pp. 228. § (3) bekezdése alapján jogerőre emelkedett.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a fellebbezéssel érintett körben a tényállást kellően feltárta, és helytálló az abból levont jogi következtetése is.

Az alperes a fellebbezésében a felperesi joglemondásra alapított védekezése alaptalanságára vont jogi következtetést tette vitássá, megalapozatlanul; az elsőfokú bíróság e körben elfoglalt jogi álláspontja az alábbiak szerint helytálló.

Védekezésére tekintettel - melyben arra hivatkozott, hogy a felperes az alperesi tartozásból 1.700.000 forintot meghaladó rész tekintetében a vállalkozói díj követeléséről lemondott - a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperest terhelte a joglemondás megtörténtének a bizonyítása.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok okszerű, a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti helytálló értékelésével állapította meg, hogy az alperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget; a joglemondást az alperes vitatásával szemben sem az okirati, sem a tanúbizonyítás eredménye kétségmentesen nem támasztotta alá.

A 10/10. sorszám alatt csatolt okirat szöveges rész nélkül döntően csak számadatokat és számítást tartalmaz, a 10/17. sorszám alatt csatolt, 2005. december 8-i keltezésű megállapodás pedig - melynek 6. pontjában került megfogalmazásra a joglemondás - egyik peres fél részéről sem került aláírásra. Emellett osztja a Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtetteket; a felperes 2004. júniusi - alperes által állított - joglemondása esetén, a 10/17. sorszám alatt csatolt okirat elkészítésére nem lett volna szükség. Az okirat - aláírása hiányában - tervezetnek tekinthető és elkészítéséből csupán arra vonható következtetés, hogy az alperes a megállapodásban rögzítettek szerint kívánta a tartozást rendezni, ennek felperes általi elfogadása azonban nem bizonyított.

A per nem vitás adatai szerint a ... Kft. az alperes felé fennálló fizetési kötelezettségének csak részben tett eleget, ennek okán került sor 2004. november 19-én felszámolási eljárás kezdeményezésére, és a felszámoló 2005. december 27-

i, hitelezői igénybejelentésre adott válaszeleveléből vált egyértelművé a követelés várható behajthatatlansága.

A fenti időpontok figyelembevételével alaptalan az alperes azon fellebbezési előadása, hogy a felperes 2004. júniusában tisztában volt a ... Kft. fizetéseképtelenségével - ennek egyébként ellentmond ... és az alperesi ügyvezető elsőfokú bíróság által helytállóan értékelt azon tanúvallomása is, hogy ezen időpontban még nem volt kizárt a ... Kft. teljesítése -, így a fővállalkozó fizetéseképtelensége az alperes által állított időpontban a felperest joglemondásra nem indíthatta.

Emellett helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes kizárólag az alperessel került szerződéses jogviszonyba, az alperes ... Kft. felé fennálló követelése behajthatatlansága a felperes felé fennálló fizetési kötelezettségét - külön megállapodás hiányában - nem érintette, így a felperes részéről a joglemondás életszerűtlen, gazdasági érdekébe ütköző magatartás lett volna.

Az alperes által előadottak bizonyítottsága hiányában a védekezése nem fog helyt; helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes perbe vitt követelése joglemondás tárgyát nem képezte.

Az alperesi fellebbezésben előadottakat a fent kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság határozata meghozatalakor helytállóan értékelte, azok eltérő tényállás megállapítására, illetőleg jogi következtetés levonására nem adtak alapot, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - nem fellebbezett részét nem érintve - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - utalva a Pp. 254. § (3) bekezdésében foglaltakra - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte felperes jogorvoslati perkölsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak figyelembevételével megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó jogi képviseleti munkadíjból áll, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése alapján kötelezte az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt jogorvoslati illeték megfizetésére.

Budapest, 2007. szeptember 18.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,
bíró

